

Fra denne Dagsorden tog *Ordføreren for Forespørgerne Afstand*, fordi den indeholdt Ordet »fremdeles«. *Oluf Pedersen* (D. R.) kunde heller ikke stemme for den, da man burde undlade at blande Politik ind i Sagen. Han fandt i øvrigt, at Indenrigsministeren havde gjort sin Pligt, om end Ministeren maaske i nogle Tilfælde havde været lidt for rask til at træffe de Foranstaltninger, som skulde iværksættes. Retsforbundet maatte derfor ogsaa gaa imod den først foreslaaede Dagsorden.

Efter Forhandlingens Slutning vedtoges den af Rasmus Hansen og Rager fremsatte Dagsorden med 73 Stemmer mod 48. Hermed var Ole Bjørn Krafts Dagsorden bortfaldet.

2. Den 5. Oktober 1938 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 7) følgende Forespørgsel til *Socialministeren* af *Søren P. Larsen, Brorsen, Clausager, Knud Kristensen, Kyed, Nørskov, Inger Gautier Schmit og Vanggaard*:

»Hvad agter Socialministeren paa Baggrund af de ved flere Retssager konstaterede Misbrug af Arbejdsløshedslovens Administration at foretage med Hensyn til skærpet Kontrol?»

Fremme af Forespørgselen vedtoges ¹²/₁₀ (F. Sp. 63).

Forespørgselen foretoges ²⁶/₁₀ og ¹¹/₁₁ (F. Sp. 752 og 1291).

Forespørgselen var, efter hvad *Ordføreren for Forespørgerne* (Søren P. Larsen) oplyste, foranlediget af nogle beklagelige Retssager, hvorved flere Personer blev idømt Fængsel og frataget de borgerlige Rettigheder i 5 Aar, fordi de uretmæssigt havde oppebaaret Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvilket var muliggjort ved en mangelfuld Kontrol. Selve disse Tilfælde fandt han ingen Grund til at komme ind paa, da de nu havde fundet deres Afgørelse ved Retten, men der var under Domsforhandlingerne fremsat Udtalelser, som viste, at det havde været en udbredt Opfattelse, at de paagældende havde holdt sig paa den rigtige Side af Loven. Ved Retten i *Holbæk* gjordes det saaledes gældende af en af dem, der kom i Vanskeligheder, at hvad der indtjentes *efter Kontroltid* eller *uden for normal Arbejdstid*, ikke skulde tages i Betragtning, naar man søgte om Hjælp. Endvidere omtalte *Ordføreren* en i *Aarhus* anlagt Sag, hvorved nogle Gartneriarbejdere var sigtet for at have hævet Understøttelse, samtidig med at de helt eller delvis var beskæftigede med lønnet Arbejde. Arbejdsløshedskasserens Ledere erklærede her, at Kontrollen udelukkende var et Spørgsmaal om Tillid til Medlemmerne; det var altsaa Med-